

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Udrag fra Al priis og lof og ære bør

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953*, 1951-56, s. 383. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson02val-shoot-idm140451198961392/facsimile.pdf> (tilgået 01. august 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Og alle mine lemmer siunger,
Ret som de vare idel tunger.

5. Mit hierte i din kierlighed skal svømme,
Min siel dig altid favne vil,
Min mund dig vil med tusind tak herpømme,
Og aldrig mere lukkes til,
De qualte sukke i mit bryst
Skal bryde ud til sang og lyst,
530 Min lof dig altid skal omgive,
Og al min lives tiid fordrive.

6. Men som min tak til dig er alt for ringe,
Saa hielp mig tonen selv paa gang,
At du ved mig dig selv en lof kand bringe,
Som har den rette art og klang,
O lad mig her ey fare vild,
Aft ofre dig med fremmed ild,
Men hist til evig tiid bevisse,
Hvor gierne jeg min Gud vil prise.

Nr. 269.

Mel. Alltøste Gud i himmerig.
Eller; Det er forvist paa tiden snart.

Al priis og lof og ære bør
Al godheds Gud og Fader,
Den Gud, som alle under gjør,
Den HÈrre Gud, som lader

5, 2: *favne* *saune* J.
Nr. 269, 35-7.

5, 5: *fordrive* så *tider*, ikke føles lang. -- 6, 1: *son* efter *son*. -- 6, 2: *hielp* mig, så min lovsang kan komme i gang. -- 6, 5-8: Der tænkes vel på en forvildelse, som bringer noget usandt ind i lovsangen; *af ofre dig med fremmed ild* at bringe dig et offer, hvor offertiden er fremmed og vanhellig. Tanken er Brorsons; den bygger på 3. Mos. 10, 1, hvor der fortælles, at da af Arons sønner bragte fremmed ild -- vel en id, som ikke var tændt på rette måde -- ind i tabernaklet -- for Herrens ansigte, [1. 2. Mos. 30, 9.

Nr. 269, Oversættelse. Sey lob und ehr dem höchsten gubt, J. J. Schütz, Schr. s. 1205. Det betydede nok i omkvædet og i 8, 6 falder mærkeligt, særlig hos Brorson, hvis sproglig form ellers er så naturlig og let. -- 1, 1: *bør* tilkommer.